

# บ้านปลายขอบงาช้าง



# ปัญหาบ้านปลายของชีวิต

โดย

ดร.อชวอลด์ เจ. สมิท

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ตรอกฮิกส์ ถนนสาทรเหนือ

A023 พระนคร

---

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ เจริญธรรม 160 เสาชิงช้า พระนคร  
นายรวล รุ่งเรืองธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ก.ค. 1963 โทร. 29242

# บทที่ 1

## ปัญหาอันปลายของชีวิต

มีชายหนุ่มชาวอเมริกันคนหนึ่ง ซึ่งมีความประพฤติเรียบร้อย เขาไม่เคยทำผิดอย่างร้ายแรงมาก่อนเลย แต่วันหนึ่งเขาถูกรื้อค้นไฟและพ่นกัน เขาแพ้พ่นจึงบันดาลโทสะขึ้นมาจนสุดขีด แล้วเอาปืนพกของเขายิงคู่พ่นถึงแก่ความตายคางไฟ เมื่อเรื่องถึงศาล ศาลตัดสินประหารชีวิต

บรรดาญาติและมิตรหลายพันคนเห็นว่า เขาเป็นคนดีและมีความประพฤติเรียบร้อยมาแต่ก่อน จึงพากันวิ่งเต้นยื่นฎีกาเพื่อขอให้รื้อการลงอาญา เมื่อผู้ว่าราชการรัฐได้รับหนังสือขอภัยโทษ และเห็นว่า มีหลายพันคนได้ร้องขอให้งดการลงโทษ ผู้ว่าราชการรัฐนั้นมีความสงสารชายหนุ่มจึงเขียนหนังสือให้ภัยโทษเขา แล้วตนเองได้สวมเครื่องแบบคล้ายนักบวชศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก แล้วตรงไปที่คุกเพื่อนำหนังสือภัยโทษไปให้ชายหนุ่มคนนั้น

เมื่อท่านมาถึงห้องที่ชายหนุ่มถูกขังอยู่ ชายหนุ่มคนนั้นก็กระโดดมาที่ลูกกรงเหล็กทันที เขาร้องตะโกนว่า “ออกไปให้พ้น ผมไม่อยากเห็นหน้า ผมเห็นคนแต่งเครื่องแบบอย่างท่านมาถึง 7 คนแล้ว ผมรู้เรื่องพระเรื่องเจ้าพอแล้วที่บ้าน” “แต่” ผู้ว่าราชการรัฐพูด “คอยฟังสักครู่ พ่อหนุ่มฉันมีอะไรอย่างหนึ่งมาให้เธอ ขอให้ฉันได้พูดกับเธอ”

“ฟังซิ” ชายหนุ่มร้องขึ้นด้วยความโกรธ “ถ้าท่านไม่ออกไปเดี๋ยวนี้ ผมจะเรียกยามให้มาลากท่านออกไป” “แต่ พ่อหนุ่มเอ๋ย” ผู้ว่าราชการรัฐพูด “ฉันมีข่าวดีมาบอกเธอนะ เป็นข่าวดีที่สุดด้วย เธอจะให้ฉันบอกไหมล่ะ?” “ท่านได้ยินผมพูดไหม?” ชายหนุ่มตอบ “ถ้าท่านไม่ออกไปทันที ผมจะเรียกพัศดีเรือนจำมาจัดการ” “ดีแล้ว” ผู้ว่าราชการรัฐตอบด้วยความเศร้าใจ แล้วท่านก็เดินออกไป

อีกสักครู่หนึ่ง พุศดีเรือนจำก็เข้ามาทักทายว่า “ยังงัย ผู้ว่าราชการรัฐมาเยี่ยมเธอ “อะไรนะ” ชายหนุ่มร้อง “คนที่แต่งตัวเป็นนักบวชนะหรือครับเป็นผู้ว่าราชการรัฐ?” “ถูกแล้ว” พุศดีเรือนจำตอบ “และท่านมีหนังสือภัยโทษเธอมาในกระเป๋าของท่าน แต่เธอไม่ยอมฟังท่านแม่แต่คนเดียว”

“ขอปากกาหมึก และกระดาษให้ผม” ชายหนุ่มร้องขอ แล้วเขานั่งลงเขียนจดหมาย “เรียนท่านผู้ว่าราชการรัฐที่เคาน์ตี ผมเป็นหนี้ท่านในการอภัยโทษ ผมรู้สึกเสียใจมากที่ผมได้พูดหยาบคายต่อท่าน...? ผู้ว่าราชการรัฐได้รับจดหมายของเขา แล้วบันทึกข้อความว่า “ไม่สนใจคดีนี้อีก”

เมื่อถึงวันประหารชีวิต เจ้าหน้าที่ถามเขาว่า “มีอะไรอยากจะทำก่อนตายไหม?” “มีครับ” ชายหนุ่มตอบ “ขอให้บอกแก่ชายหนุ่มทั้งหลายในสหรัฐอเมริกาว่า ผมมิได้ตายเพราะกระทำผิดกฎหมาย

ฐานฆ่าคนตาย ท่านผู้ว่าราชการรัฐได้อภัยโทษให้ผมแล้ว ผมควรมีชีวิตอยู่ บอกคนทั้งหลายว่า ผมตาย เพราะผมไม่ยอมรับการอภัยโทษที่ท่านผู้ว่าราชการรัฐยินดียกโทษให้ผม”

สหายทั้งหลาย ถ้าท่านสูญเสียชีวิตของท่านก็มีใช่เพราะความผิดบาปของท่าน แต่เป็นเพราะ ท่านไม่ยอมรับการอภัยโทษที่พระเจ้าประทานแก่ท่านโดยทางพระบุตร คือพระเยซูคริสต์ ถ้าท่าน ปฏิเสธพระเยซู พระเจ้าจะช่วยท่านอย่างไรได้ ท่านได้ละทิ้งความหวังอันเดียวที่จะให้ความรอดพ้นบาป เสียแล้ว

การรับผิดชอบนั้นอยู่ที่ตัวท่านเอง ถ้าท่านไม่ยอมรับการอภัยโทษจากพระเจ้า พระองค์ก็ไม่ทรง บังคับท่านเลย “เมื่อเราไม่เอาใจใส่ต่อความรอดอันใหญ่หลวงนั้น เราก็จะหนีพ้นอย่างไรได้” (ฮีบรู 2: 3)

## พระยาปีลาต

เกือบ 2000 ปีมาแล้ว พระยาปีลาตเป็นเจ้าเมืองในประเทศอิสราเอล พวกศัตรูจับพระเยซูไปให้พระยาปีลาตตัดสินลงโทษ พระยาปีลาตเห็นว่าพระเยซูไม่ได้กระทำความผิดจึงพยายามจะช่วยพระเยซูไว้มิให้ถูกประหารชีวิต พระยาปีลาตถามว่า “เราจะทำอะไรแก่พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์”

นี่เป็นปัญหาที่จะตอบเรื่องอยู่หรือตาย

ในสมัยนั้นมีธรรมเนียมว่า เจ้าเมืองจะยกโทษให้นักโทษประหารชีวิตได้คนหนึ่ง ในเทศกาลประจำปี

มีชายหนึ่งชื่อ บาร์ลบัตเป็นผู้ร้ายฆ่า คนตาย และเป็นขบถด้วย เขาถูกศาลตัดสินประหารชีวิต เมื่อพระยาปีลาตถามว่า “เราจะทำอะไรแก่พระเยซู” ประชาชนตอบว่า “ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสีย แล้วปล่อยบาร์ลบัต”

อีกครั้งหนึ่งพระยาปีลาต พยายามช่วยพระเยซูให้พ้นจากความตาย แต่ประชาชนพากันร้องเสียงดังว่า “ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสีย”

ในที่สุดพระยาปีลาตหมดปัญญา ไม่ทราบว่าจะทำประการใดดี จึงปล่อยบาร์ลบัตและมอบพระเยซูให้แก่ประชาชน และให้คนหาอ่างน้ำมาล้างมือต่อหน้าประชาชน และบอกว่า “ฉันไม่มีอะไรที่จะต้องรับผิดชอบอีกเกี่ยวกับเรื่องของพระเยซู และฉันขอล้างมือไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อีกต่อไป”

มีเรื่องนิยายเล่าว่า พระยาปีลาตตายไปแล้วต้องไปอยู่ในนรก และพระยาปีลาตกำลังล้างมือในอ่าง ทุก ๆ ครั้งที่ล้างมือด้วยน้ำ และยกมือขึ้นมาดูก็ปรากฏว่ามีเลือดเปื้อนมือครั้งแล้วครั้งเล่าที่เอามือล้างน้ำในอ่างนั้น มือของพระยาปีลาตก็ยังคงเปื้อนเลือดอยู่ อย่างไร ๆ ก็หนีมือเปื้อนเลือดไม่พ้นทุก ๆ ครั้งที่คุณมือ ๆ ก็มีสีแดงของเลือดเปื้อนอยู่ แล้วทันใดนั้นพระยาปีลาตก็ร้องเสียงกรวยครางว่า “เมื่อไรมือของฉันจะสะอาดสักครั้ง? มือของฉันจะไม่สะอาดตลอดเรื่อย ๆ ไปเช่นนี้หรือ ๆ” แล้วมีเสียงตอบมาว่า “เออ ถูกแล้ว มือของเจ้าจะไม่มีวันหายเปื้อนพระโลหิตของพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า”

สมมุติว่า ข้าพเจ้าสามารถเรียก พระยาปีลาต ให้มาอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังสงสัยเหลือเกินว่าพระยาปีลาต จะมีข้อแก้ตัวอย่างไรบ้าง? แต่น่าเสียดายสำหรับพระยาปีลาตนั้นสายเสียแล้ว แม้เวลาล่วงเลยมาแล้วไม่ได้ทำให้พระยาปีลาตกลับใจใหม่เลย พระยาปีลาตไม่เคยรอดพ้นบาป เพราะ

พระยาปีลาตได้ตัดสินใจสำหรับชีวิตนิรันดร์ของเขาแล้ว แต่สำหรับท่านผู้อ่าน ยังไม่ตายจากโลกนี้ไป ท่านยังมีโอกาสและยังไม่สายเกินไป ที่ท่านจะตัดสินใจ เชื่อพระเยซู ท่านจะต้องตัดสินใจว่าท่านจะทำอะไรกับพระเยซู ท่านจะรับชีวิตรอดนิรันดร์หรือชีวิตที่สูญเสียดูดไป

## มีสองทางเท่านั้นที่จะเลือก

ทางที่อยู่สองทางเท่านั้นและไม่มีมากกว่านี้ คือท่านจะตัดสินใจเลือกรับพระเยซูหรือจะปฏิเสธพระองค์? ท่านอาจบอกว่า “จะเป็นกลาง” แต่ถึงเวลาจริง ๆ ท่านจะเป็นกลางไม่ได้ ท่านจะต้องเลือกเอาว่าจะอยู่ฝ่ายใด ท่านจะบอกว่าข้าพเจ้าไม่ยอมเลือกอยู่ฝ่ายใด ข้าพเจ้าจะไม่ตัดสินใจรับพระเยซูและจะไม่ปฏิเสธพระเยซู

สมมุติว่าข้าพเจ้ามีห่อของอยู่ในกระเป๋าเสื้อ แต่ไม่ได้บอกท่านว่าข้าพเจ้ามีอะไร เหตุฉะนั้นท่านจะเป็นกลางได้ ครั้นข้าพเจ้าหยิบห่อนั้นจากกระเป๋าเสื้อแล้วยื่นให้ท่าน เวลานั้นท่านจะต้องตัดสินใจว่าท่านจะรับห่อของนั้นหรือไม่รับ ฉะนั้นท่านจะเป็นกลางต่อไปไม่ได้

แต่ก่อนนั้นท่านไม่รู้เรื่องของพระเยซูท่านอาจอยู่เป็นกลางได้ แต่ในวาระที่เราเสนอเรื่องของพระเยซูให้ท่านทราบ ท่านจะต้องตัดสินใจว่าจะรับพระเยซูหรือจะปฏิเสธตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ท่านจะทำตัวเป็นกลางอีกต่อไปไม่ได้ทุก ๆ ครั้งที่ ท่านได้ยินเสียง คำเชิญท่านจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกประการใดดี จะปฏิเสธหรือรับ?

หากวันนี้ท่านไม่ยอมรับพระเยซูก็เท่ากับปฏิเสธพระองค์ ไม่อย่างหนึ่งก็อย่างใดที่ท่านจะต้องตัดสินใจ ท่านอาจนั่งอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไรเลย แต่หากท่านเฉยเมยก็เท่ากับปฏิเสธอยู่ในตัวแล้ว แต่ท่านต้องการอยู่ฝ่ายใด? ท่านจะกล้าปฏิเสธ ความรักของพระเยซูคริสต์ ที่มีต่อท่านเดี๋ยวนี้หรือ? ท่านจะเลือกพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยไถ่บาปประจำตัวของท่านเดี๋ยวนี้หรือไม่ก็อยู่ที่การตัดสินใจของท่านเอง

## หลักการพิพากษาของพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงพิพากษาชีวิตของท่านต่อการตัดสินใจครั้งสุดท้ายของท่าน สมมุติว่าวันนี้ท่านปฏิเสธพระเยซู แต่ตั้งใจว่าอาทิตย์หน้าจะต้อนรับพระเยซู แต่สมมุติว่าท่านจะถึงแก่ความตายก่อนอาทิตย์หน้า พระเจ้าจะพิพากษาตามความตั้งใจของท่าน หรือตามการตัดสินใจครั้งสุดท้ายก่อนที่ท่านจะตาย

ปัญหาใหญ่ในวันพิพากษาโลก คือ พระเจ้าทรงพิพากษาคดีเกี่ยวกับพระเยซูพระบุตรของพระองค์ “ท่านได้เกี่ยวข้องกับพระเยซูอย่างไร? ท่านได้ทำอะไรแก่พระบุตรของเรา?” นี่จะเป็นคำถามที่พระเจ้าจะตรัสถามท่าน แม้ท่านจะแก้ตัวว่า “ข้าพระองค์เป็นคนเคร่งครัดในศาสนาคริสเตียน

ข้าพระองค์ไปนมัสการที่โบสถ์เสมอ” แล้วในทันใดนั้นเองพระองค์จะตรัสห้ามขึ้นกลางกันว่า “เราไม่เคยถามเลยเกี่ยวกับศาสนาของท่าน แต่เราได้ถามท่านข้อเดียวว่า ท่านทำอะไรแก่พระบุตรของเราบ้าง?”

“ข้าพระองค์ประพาศิตนเป็นคนดีและเรียบร้อย ข้าพระองค์ไม่เคยทำผิดคิดร้ายต่อผู้ใดเลยพระเจ้าข้า...” พระเจ้าจะตรัสตอบว่า “ซ้าก่อน...รอประเดี๋ยว เราไม่ได้ถามเลยว่า ท่านทำอะไรบ้างในชีวิตของท่าน แต่เราได้ถามท่านข้อเดียวว่า ท่านทำอะไรแก่พระบุตรของเราบ้าง?”

ท่านจะตอบว่า “ข้าพระองค์คิดว่าพระบุตรของพระองค์เป็นมหาบุรุษที่ดีล้ำเลิศ และเป็นมหาบุรุษที่ดีที่สุดในโลกที่ข้าพระองค์รู้จักมา...”

“เอ๊ะ? ก็เราไม่ได้ถามเลยว่าท่านจะมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพระบุตร แต่เราได้ถามว่า “ท่านได้ทำอะไรแก่พระบุตรของเรา?” ท่านปฏิเสธหรือต้อนรับพระบุตรของเรา?”

แล้วท่านจะต้องนิ่งพูดไม่ออก เพราะไม่มีคำพูดที่จะตอบ เหตุว่าท่านไม่ได้ทำอะไรเลยกับพระเยซู ท่านเพียงแต่ทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ เมื่อท่านทอดทิ้งไม่เอาใจใส่พระเยซูเลย ท่านก็สูญเสียชีวิตนิรันดร์ในตัวของท่านจึงมีแต่ความตาย ในพระเยซูมีชีวิต เมื่อท่านไม่มีพระเยซูท่านก็ต้องตายอยู่นิรันดร์ เพราะท่านไม่มีชีวิตนิรันดร์

## เหตุไรมนุษย์จึงพินาศ

ทำไมมนุษย์จึงพินาศ? ถ้าเป็นคนดีจะพินาศหรือ

ครั้งหนึ่งมีหญิงสาวคนหนึ่งป่วยมาก เธอเป็นสมาชิกของคริสตจักรแห่งหนึ่ง วันหนึ่งเธอได้ฝันไปว่า เธอได้ตายไปแล้ว และในขณะนั้นเธอกำลังยืนอยู่ที่ประตูสวรรค์ ซึ่งมีเทวทูตชื่อฆบรีเอลเฝ้าอยู่ที่ประตูสวรรค์คอยตรวจรายชื่อของคนที่กำลังจะผ่านเข้าไป

เทวทูตฆบรีเอลเปิดสมุดทะเบียนประจำชีพสักครู่ หนึ่งก็เงยหน้ามองหญิงคนนั้นอย่างเศร้า ๆ แล้วพูดว่า “แม่หนูจ๋า ฉันเสียใจมากที่ชื่อของเธอไม่อยู่ในทะเบียนเล่มนี้ “อะไรนะ? หญิงสาวคนนั้นร้องอย่างตกใจ “ชื่อของดิฉันไม่มีหรือ ขอกรุณาตรวจค้นคู่มือ ๆ อีกเถอะ เพื่อมันจะหลงหูหลงตาอยู่บ้าง”

เทวทูตฆบรีเอลจึงพลิกสมุดทะเบียนประจำชีพนั้น และตรวจดูอย่างละเอียดทุก ๆ หน้า ก็ไม่ปรากฏว่ามีชื่อของหญิงคนนั้นเลย เทวทูตนั้นจึงเงยหน้าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และบอกว่า “ฉันเสียใจด้วยที่ชื่อของแม่หนูขึ้นอีกครั้งหนึ่งและบอกว่า “ฉันเสียใจด้วยที่ชื่อของแม่หนูไม่มีจริง ๆ”

“ทำไมจึงเป็นอย่างนี้? ดิฉันได้ทำผิดอะไรหรือคะชื่อของดิฉันจึงไม่มีในสมุดทะเบียนชีวิตนิรันดร์?” เทวทูตนั้นจึงตอบเรียบ ๆ ว่า “เรื่องนี้ไม่ใช่แม่หนูได้ทำผิดอะไรแต่เป็นเพราะเรื่องที่แม่หนูไม่ได้ทำต่างหาก คือแม่หนูละเลยที่จะรับความรอดพ้นบาปอย่างใหญ่หลวง”

แล้วหญิงสาวนั้นก็ตื่นขึ้น แม้ว่าเขากำลังป่วยมากแต่ก็พยายามคลานลงจากเตียงคุกเข่าลงอธิษฐาน และเป็นครั้งแรกในชีวิต ของหญิงคนนั้นที่ได้เปิดดวงใจ ออกต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปส่วนตัวของเขา

เหตุไรมนุษย์จะต้องพินาศ? ให้พิจารณาคำตอบของพระเจ้าที่ตรัสไว้ในพระธรรมยอห์น 3: 18 ว่า “ผู้ใดมิได้วางใจก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขามิได้วางใจในนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า” ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เขาพินาศเพราะเขาทำบาปหรือ? แต่พระคำรัสของพระเจ้ามิได้บอกเช่นนั้นเลย แต่ตรัสว่าดังนี้ “ผู้ใดมิได้วางใจก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขามิได้วางใจในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า” ถ้าจะพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็ว่าอย่างนี้ คนที่ไม่เชื่อก็ถูกลงโทษก็เพราะเขาไม่เชื่อพระเยซูคริสต์ นี่แหละเป็นเหตุผลอย่างเดียวกันที่มนุษย์พากันเดินทางไปสู่ความพินาศนิรันดร์

ท่านจะต้องไม่ลงนรก เพราะท่านเป็นอาชญากรฆ่าคนตาย เพราะว่าพระเจ้าทรงสามารถยกโทษแก่คนฆ่าคนตายได้ และท่านไม่ต้องลงนรกนิรันดร์เพราะเหตุว่าท่านเป็นขโมยหรือเป็นคนขี้เมา เพราะพระเจ้าทรงสามารถยกโทษแก่ขโมยและคนขี้เมาได้ ถ้าจะสารภาพต่อพระองค์ แต่มีบาปอยู่อย่างเดียวกับที่พระเจ้าไม่สามารถยกโทษให้ได้เลยบาปนั้นคือการปฏิเสธพระเยซูคริสต์ ถ้าท่านปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นผู้ไถ่บาปประจำตัวของท่าน ท่านก็ไม่มีหวัง เพราะว่าพระเจ้าไม่มีแผนการ



อย่างอื่นที่จะช่วยมนุษย์ให้พ้นจากไฟนรก (และมีทางเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะพ้นจากความพินาศนิรันดร์  
คือการไว้อภัยพระเจ้า)

## คนใจอารี

ท่านบอกว่ำนั้น ไม่เป็นการยุติธรรมที่พระเจ้าจะทรงกระทำเช่นนั้น ท่านคิดว่าคุณงามความดีใน ชีวิตของท่านจะช่วยให้ท่านรอดพ้นจากความพินาศ

ข้าพเจ้าอยากจะได้เรื่องชายใจดีคนหนึ่งให้ฟัง ชายคนนี้เป็นคนดี คนทั่วทั้งเมืองก็ยอมรับว่า เขาเป็นคนดีจริง ๆ ดีต่อลูก ๆ ดีต่อมิตร และดีต่อเพื่อนบ้านใกล้เคียง แต่ชายคนนี้ถูก ตำรวจจับฐานทำ ร้ายร่างกายภรรยาของเขา บาดเจ็บสาหัส ภรรยาของเขาบอบช้ำมากเป็นตายเท่ากัน ตำรวจจึงนำคดีขึ้น ศาลฐานทำร้ายร่างกาย มีพยานหลายคนให้การยืนยันว่า ชายคนนี้เป็นคนดีและเรียบร้อยจริง ๆ แต่ผู้ พิพากษาบอกว่าศาลไม่ต้องการพยานเกี่ยวกับคนอื่น ศาลถามว่าเขาดีต่อภรรยาของเขาหรือเปล่า? ถ้าเขา เป็นคนดีต่อภรรยาเหตุใด เขาจึงทำร้ายร่างกายภรรยา สาหัสเช่นนี้? ไม่มีใครเป็นพยานให้เขาเลยว่าเขา เป็นคนดีต่อภรรยา ฉะนั้นศาลจึงลงโทษจำคุก เพราะเขาทำร้ายร่างกายภรรยาของเขา ถูกแล้ว เขาเป็นคน ดีจริง ๆ สำหรับคนอื่น แต่เมื่อเขาทำร้ายต่อภรรยาคนเดียวของเขา ศาลก็ลงโทษเขา เพราะความผิดฐาน ทำร้ายร่างกายเพียงข้อเดียว

ท่านเป็นคนดีและประพฤติเรียบร้อยต่อทุกคน แต่ท่านแสดงตัวเป็นศัตรูต่อพระบุตรของพระ เจ้าจะได้หรือ? และการทำผิดเช่นนั้นจะไม่ถูกลงโทษหรือ? ฉะนั้นเรื่องทั้งหมดไม่ใช่อยู่ที่ท่านบำเพ็ญ ตนเป็นคนดี และทำประโยชน์แก่เพื่อนบ้านของท่านเท่านั้น ถ้าท่านเพิกเฉยและทอดทิ้งองค์พระเยซู คริสต์พระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าจะต้อง “คิดบัญชี” แก่ท่านแน่ ๆ ท่านจะทำไม่ดีแก่พระบุตรของ พระองค์ และท่านนึกว่าท่านจะรอดพ้นความพินาศไปได้หรือ?

ประมาณสองพันปีมาแล้ว พระเจ้าทรงพระราชทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ สำหรับเป็น ผู้ไถ่บาปของท่าน พระเยซูคริสต์ทรงแบกความบาป ของท่านแทนตัว ท่านบนไม้กางเขน พระเยซูต้อง สิ้นพระชนม์เพื่อท่านจะได้ชีวิตรอด พระเจ้าพระราชทานความรอดพ้นบาปให้แก่ท่าน โดยไม่ต้องเสีย เงิน เสียทองและท่านไม่ต้องลงทุนลงแรงประการใดเลย และพระองค์ทรงบอกแก่ท่านให้ต้อนรับพระ บุตรของพระองค์เป็นผู้ไถ่บาปของท่าน หากท่านปฏิเสธพระบุตรที่จะช่วยท่านได้ก็ไม่มีทางอื่น ที่จะ เลือก นอกจากถูกลงโทษตามความผิด ฉะนั้นทุก ๆ สิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านจะยอมรับพระเยซูคริสต์

ชีวิตของท่านอาจเป็นคนดีเด่น ยอดเยี่ยม และไม่มีใครจะกล้าเป็นโจทก์ปรักปรำชื่อเสียงของ ท่าน ในข้อใดเลย ท่านเป็นเพื่อนบ้านดีที่สุดในที่สุดแต่ท่านได้กระทำความผิดต่อพระบุตรของพระเจ้า และท่าน ปฏิเสธพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีก พระเยซูคริสต์ทรงคอยอยู่เป็นเวลาหลายปี แต่ท่าน ก็ไม่ยอมให้พระเยซูคริสต์เสด็จเข้าไปอยู่ในดวงใจของท่าน หากท่านยืนอยู่เฉยๆ พระพักตร์พระเจ้า พระองค์จะตรัสแก่ท่านว่าอย่างไร? การที่ท่านกระทำดีต่อเพื่อนมนุษย์จะเป็นการลบล้างความชั่วที่ท่าน

ได้กระทำต่อพระเยซูหรือ? ไม่ได้เลย เมื่อรวมความแล้วทุกอย่างนับว่าเป็นการยุติธรรมสำหรับท่านทั้งหมด ความผิดบาปอื่น ๆ ก็ไม่สำคัญเท่ากับการที่ได้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์

## ศัตรูของท่าน

ท่านยังคิดอยู่อีกหรือว่าพระเจ้าทรงอยู่ดิตรรม กล่าวคือพระองค์ไม่มีสิทธิ์ที่จะลงโทษท่านใน การที่ท่านปฏิเสธไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปของท่าน

สมมุติว่าท่านมีศัตรูคนหนึ่ง ศัตรูผู้นี้จะใช้ทุกวิถีทางที่จะทำอันตรายแก่ท่าน ศัตรูนี้เกลียดหน้า ไม่อยากเห็นท่านและคอยแข่งด่าเสมอทำให้ “บ้าน” ของท่านแตกแยกและทำลายครอบครัวของท่านให้ ย่อยยับ

แต่อยู่มาวันหนึ่ง ศัตรูของท่านคนนั้นเกิดวิบัติแม้กระทั่งอาหารก็ไม่มีจะกิน เขากำลังจะตาย เพราะความหิวโหย พอท่านทราบเรื่องจึงเกิดความสงสาร จึงเชิญผู้นั้นให้มาที่บ้านของท่าน ท่านได้นำ อาหารอย่างดีมาเลี้ยงเขา แต่ศัตรูของท่านไม่ยอมแตะต้องอาหารนั้นเลยแม้แต่คำเดียว ในที่สุดเขาก็เป็น ลมล้มลงสิ้นใจตาย

เหตุไรเขาจึงตาย? เขาตายเพราะเขาไม่ยอมมีชีวิตอยู่ ชีวิตของเขาอาจยึดต่อไปได้อีก หากเขาจะ ขึ้นมือออกและหยิบอาหารนั้นเข้าปากเท่านั้นเขาจะรอดตาย แต่เพราะมานะทิษฐิเขาจึงตาย

ตามอุทาหรณ์ เรื่องนี้ท่านเข้าใจความหมายแจ่มแจ้งหรือ? ทุกคนที่ไม่ยอมรับเชื่อพระเยซูเพื่อรับ ชีวิตนิรันดร์ก็เหมือนชายคนนั้น ที่ไม่ยอมรับประทานอาหารเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไป วันนี้ท่านจะรับพระ เยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านหรือ ท่านเข้าใจว่าพระเยซูได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาป ของท่านหรือ ท่านเข้าใจว่าพระเยซูเป็นทางรอดนำท่านไปสวรรค์หรือ? ท่านไม่รู้หรือว่าถ้าท่านจะอยู่ เฉย ๆ ท่านจะถูกพระเจ้าลงโทษท่าน

## ไม่มีพระเยซู

ปัญหาของพระยาปีลาตว่า “เราจะทำอะไรแก่พระเยซู” ที่นี้ให้เราเปลี่ยนปัญหานั้นว่า “เราจะทำอะไร ถ้าไม่มีพระเยซู” ในเวลาถึงแก่ความตาย เราจะทำอะไร ถ้าไม่มีพระเยซู ท่านกล้าเผชิญกับความตายโดยไม่มีพระเยซูหรือ เศรษฐีจะซื้อเวลาไม่ได้ เรามีชีวิตอยู่ใน โลกนี้เพียงไม่กี่ปี เมื่อตายไปแล้ว เราจะอยู่กับพระเยซูตลอดนิรันดร์ หรือจะอยู่ในนรกตลอดนิรันดร์

ในเวลาที่ท่านมีความทุกข์ เพราะคนที่ท่านรักกำลังจะตาย ท่านจะอย่างไร ถ้าไม่มีพระเยซู บางทีท่านเองยังหนุ่มแน่นอยู่ และยังไม่เคยเห็นพี่น้องถึงแก่ความตาย แต่ความตายต้องมาถึงทุกคน ท่านจะทนต่อความเศร้าโศกนั้นแต่ผู้เดียวได้หรือ

ได้ ถ้าท่านมีพระเยซู

## แม่สองชนิด

สมัยเมื่อข้าพเจ้า (ผู้แต่ง) ยังเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐในแคว้นของชาวอินเดียแดงพวกหนึ่ง วันหนึ่งมีทารกชาวอินเดียแดงคนหนึ่งถึงแก่กรรม เหน่าเอาศพของทารกคนนั้นไปฝังที่ชายป่าริมฝั่ง มหาสมุทรแปซิฟิก มารดาของทารกคนนั้นจึงดูก้อนดินที่กลบร่างลูกของตนที่อยู่ในหลุม ทันใดนั้น หญิงคนนั้นก็เอามือที่ฝังมบนศีรษะจนหลุดเป็นปอย ๆ ออกมา และเลือดไหลโทรมศีรษะ ขณะที่กลับ บ้านเขาร้องไห้เสียงดังไปตลอดทาง

ต่อมาก็มีเด็กอีกคนหนึ่งตายและข้าพเจ้าได้ฝังศพของเด็กคนนี้ใกล้ ๆ กับที่ฝังศพเด็กคนแรก มารดาของเด็กยื่นร้องไห้อยู่อย่างเงียบ ๆ ใกล้ปากหลุมฝังศพ แต่ไม่ได้ดังผมเหมือนผู้หญิงคนแรก เมื่อ ฝังศพเสร็จเรียบร้อยแล้ว แม่ของทารกคนนั้นก็เดินกลับบ้านอย่างเงียบ ๆ

ทำไมมารดาสองคนนี้จึงแสดงกิริยาอาการเศร้าโศกไม่เหมือนกัน ต่างก็สูญเสียลูกรักของตน ด้วยกันทั้งคู่ แม่ของเด็กทั้งสองคนต่างก็รักลูกของตนปานดวงใจด้วยกันทั้งคู่ แต่คนหนึ่งอดทนความ ทุกข์ที่ประดังเข้ามาไม่ได้ แต่แม่ของเด็กอีกคนหนึ่งสามารถอดทนได้อย่างน่าประหลาด ที่ต่างกันก็ เพราะแม่คนหนึ่งเป็นคนไม่มีพระเจ้าในใจเลย แต่อีกคนหนึ่งเป็นคนรักพระเจ้าและรู้จักพระเยซูคริสต์ อย่างดี และนางรู้แน่นอนว่านางจะพบลูกรักของนางอีกครั้งหนึ่ง ถูกแล้ว ลูกรักจากไปอย่างไม่มีวัน กลับมาอีก แต่แม่จะไปหาลูกที่พระที่นั่งของพระบิดาเจ้าในสวรรค์ และจะอยู่ที่นั่นกับลูกของนางตลอดกาลนิรันดร์

คนที่ไม่รู้จักพระเจ้าร้องไห้เพราะไม่มีความหวัง แต่คนที่รู้จักพระเจ้าสามารถร้องเพลงได้ เพราะมีความหวังในการเป็นขึ้นมามีชีวิตโดยพระเยซูคริสต์

## การตัดสินใจของท่าน

“ข้าพเจ้าจะอย่างไรกับพระเยซู ซึ่งเรียกว่าพระคริสต์?” นั่นเป็นปัญหาแน่นอน แต่ปัญหาสำคัญที่สุดมีอยู่ว่า “พระเยซูจะทรงกระทำอย่างไรกับข้าพเจ้า?” การที่พระเยซูจะทรงกระทำอะไรกับท่านในอนาคต ก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านได้กระทำอะไรกับพระเยซูในเวลาปัจจุบัน ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร?” ท่านจะต้องลงมือทำอะไรอย่างหนึ่ง คือท่านจะต้องตัดสินใจด้วยตนเอง และคนอื่นจะตัดสินใจแทนท่านหาได้ไม่

ไม่ใช่ที่ท่านคิดอย่างไร แต่ท่านจะอย่างไร ท่านจะต้องตัดสินใจว่าท่านจะลงมือทำอะไร ท่านจะปฏิเสธหรือจะต้อนรับ การตัดสินใจของท่านจะเป็นการบอกชี้ทางให้เห็นว่า บั้นปลาย ทางของชีวิตของท่านเป็นอย่างไร

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องให้ท่านตัดสินใจ และตัดสินใจเดี๋ยวนี้ อย่าผลัดไว้จนวันพรุ่งนี้ แต่จงตัดสินใจวันนี้เพราะพรุ่งนี้อาจจะสายเกินไป “นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาแห่งความรอด” (2 โครินธ์ 6:2) ท่านจะตอบว่าอย่างไร? ถ้าท่านยอมรับท่านก็จะรอดพ้นบาป หากท่านปฏิเสธท่านก็จะสูญเสียชีวิตนิรันดร์ จงตอบรับพระเยซูคริสต์เดี๋ยวนี้เถิด

ถ้าท่านยังไม่ได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน เราเชิญให้ท่านรับพระองค์ โดยเซ็นชื่อของท่านตามข้อความข้างล่างนี้

## การตัดสินใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ารู้ว่า ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงของข้าพเจ้านั้นสำคัญที่สุด คือว่า ข้าพเจ้าจะอย่างไรกับพระเยซู ข้าพเจ้าขอสารภาพความผิดบาปของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อ และวางใจพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าขอพระเยซูทรงรับข้าพเจ้าไว้เป็นบุตรของพระองค์ เพื่อรับชีวิตนิรันดร์

ชื่อและนามสกุล.....

วันที่.....

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์ 201 ตรอกอิ๊กส์ ถนนสาทรเหนือ พระนคร  
มีความยินดีมากที่ทราบว่า ท่านได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน โปรดแจ้งให้เราทราบ เราจะส่งหนังสือที่จะช่วยในชีวิตคริสเตียนของท่าน

ชื่อและนามสกุล.....

บ้านเลขที่..... ถนน..... หมู่บ้าน.....

อำเภอ..... จังหวัด.....



เมื่อท่านได้อ่านเรื่องนี้แล้ว และมีความสนใจอยากรู้ความจริงมากขึ้น เชิญติดต่อกับผู้ประกาศ  
พระกิตติคุณในจังหวัดเหล่านี้คือ นครราชสีมา, กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, ชัยภูมิ, นครพนม, บุรีรัมย์,  
มหาสารคาม, ร้อยเอ็ด, เลย, ศรีสะเกษ, สุรินทร์, อุตรธานี, อุบลราชธานี, หนองคาย, อำเภอบ้านไผ่,  
อำเภอยโสธร, และอำเภอสำโรงทาน